

B I L T E N

FESTIVAL RAZVOJNOG KAZALIŠTA • DAN 6 • 23. RUJNA 2012. • STUDENTSKI CENTAR U ZAGREBU • ULAZ BESPLATAN

DORA BUDOR I MAJA ČULE:
KNOCKOFF

GANZ NOVI UVODNIK

Pristigismo i na sam kraj ganz novih događanja u posljednjem danu Novog Ganz novog festivala! U nedjeljnom raspoloženju dočekujemo i nova uzbuđenja, uz nekoliko starih: uz stalnu postavu u sc-u i Gumještaja, imat ćemo prilike vidjeti prezentaciju dosadašnjeg rada *digitalnih botaničara*, a uz prezentaciju radionice – i prateću *site specific* instalaciju.

Nedjeljna ganz nova premijera bit će *Knockoff* autorica Dore Budor i Maje Čule, uz koje će izvedbeni program ukrasiti repriza *Versuchsp*-

son Silke Grabinger 1.2., kolaboracije austrijskih autora i Irene Čurik. Navečer nam slijedi i niz glazbenih brojeva za kraj – uz ganz novu listu – *DIWO DJ Night*.

O jučerašnjoj izvedbi moći ćete saznati u kritici Matije Mrakovčić, a njenu atmosferu i događanja na festivalu uhvaćena u fotografije pronaći ćete na Ganznovi.sczg.hr i [facebook.com/NoviGanzNovi](https://www.facebook.com/NoviGanzNovi). Rezime festivala, fotografije, te kritiku današnje predstave moći ćete pročitati u specijalnom izdanju biltena koji će izaći sutra.

Mnoštvo ganz nove nedjeljne zabave želi vam

– *Uredništvo biltena i festivalski tim Novog Ganz*

apap

EAC EA

austrijski kulturni forum

Republika
Hrvatska
Ministarstvo
kulture

HDS
ZAMP
Glas autora!

Kulturpunkt.hr

PORT.hr
kino tv kazalište

Queer.hr

Večernji list

RAD100.STUDENT

outdoor
akzent!
Member of ERASMUS+ KA2

This work programme has been funded with support from the European Commission.

Program Novog Ganz novog festivala odvija se uz potporu Programa Kultura 2007–2013, Europske Unije u sklopu projekta 'Apap-Performing Europe', u suradnji s Austrijskim kulturnim forumom u Zagrebu, te uz potporu Ministarstva kulture Republike Hrvatske i Ureda za kulturu Grada Zagreba.

W. LEAN, M. LORENZ, C. ANICH & I'MM MEDIA LAB: DIGITALNA BOTANIKA I ANALOGNO GENERATIVNI DIZAJN

Prezentacija radionice i site specific instalacija, 23. 9. u 19:00, Teatar MM centar i SC, ulaz besplatan.

O RADIONICI Ova radionica s interdisciplinarnim polazištima za cilj ima rasvijetliti načine kreiranja organskih struktura i vizualne prirode, u kombinaciji s urbanim prostorima kao dodatnim medijem. Kroz nekoliko dana radionice, polaznici su imali prilike otkriti kako s malo osnovnog znanja o primijenjenim prirodnim znanostima ili generativnim metodama, uz nešto strpljenja i nešto inspiracije, svatko može lagano kreirati nevjerojatne vizuale, grafiku, fotografije koristeći samo cjelodnevne kemikalije, obične digitalne kamere i prosječan kućni kompjuter. Otvarajući oči novim načinima primjene vizualnog izraza, uz jednostavne prerade i radeći s onime što nudi okolina, prezentacija radionice pokazat će nam na koji način možemo nenametljivo pretvoriti zanemarene prostore naše sva-

kodnevnicu u intrigantne pozornice.

O CHRISTIANU Christian Anich (1983., Innsbruck) trenutačno je zaposlen kao botaničar u Tyrolean State Museumu i pri Institutu za ekologiju na insbruškom sveučilištu. Njegovi se interesi nalaze u kreativnim aktivnostima s fokusom na glazbi, elektronicu, kuhanju i vještinama izrade. Christian: *'Volio bih napraviti projekt koji u fokus stavlja interakciju urbanih područja i njegovih stanovnika i prirode koja ih okružuje, i učiniti ljude svjesnima da mogu pridonijeti mjestu u kojemu živimo, učiniti ga ugodnijim za život. Pa i ako je to samo izmjena perspektive koja čini ljude da iskuse život u svom okruženju na nov način.'*

O MARTINU Martin Lorenz (1984., živi u Beču) – bavi se stripom, ilustracijom, animacijom, videom, intervencijama u javnom prostoru, živim vizualizacijama elektroničke glazbe te projekcijama za nezavisne plesne i kazališne projekte.

2009. završio diplomski studij MultiMediaArt-a na FHS-u, te od tada radi kao slobodni umjetnik.

VRSTA MEDIJA ZA MENE JE SEKUNDARNA. PRVO POSTOJI INTERES ZA KOMUNIKACIJOM. POKUŠAJ DA SE SAGRADI MOST IZMEĐU DVA UMA.

O WOEISHIJU Woeishi Lean (1983., Innsbruck) stvara i producira između domena dizajna, tehnologije i živih vizualizacija. Iskustvo dobiva kao digitalni umjetnik te student multimedijске umjetnosti, ali i tijekom tri intenzivne godine rada u sklopu Ars Electronica Futurelaba. Godine aktivnog bavljenja VJ-ingom važan su utjecaj u njegovom stvaralaštvu. Woeishi: *'Ne osjećam se vezanim za jedan medij. Iako je moj fokus na vizualnom, poticaj za rad dolazi iz želje za stvaranjem, proizvodnjom i izražavanjem.'*

OSVRT NA 'VERSUCHS- PERSON SILKE GRABINGER 1.2'

Anne Juren, Oleg Soulimenko, Phillipe Riera, Hubert Lepka i Irena Čurik. Održano 22. 9. 2012. u Teatru & TD.

Versuchsperson (Versuchsperson Silke Grabinger 1.2.), odnosno, Eksperimentalni subjekt Silke Grabinger predstavlja pet koreografija za jednu izvođačicu. Ne postoji zadana tema, jedina poveznica između pet odsječaka izvedbe jest Silke Grabinger, prekrasna mlada žena čija su tjelesna i mentalna energija jedino što predstavu čini upečatljivom. Petoro koreografa, Anne Juren, Oleg Soulimenko, Phillipe Riera, Hubert Lepka i Irena Čurik, stvarali su

nezavisno jedni od drugih, ali zajedno sa Silke Grabinger, pokušavši ostvariti cjelinu brinući o njenim dijelovima. Konačan rezultat takvog eksperimenta nije eksperimentalni subjekt, budući da Silke vlada pozornicom, publikom i svojom izvedbom na trenutke suviše samouvjereni i naučeno da bi eksperiment mogao ostvariti uvjet svoga nastajanja: točku nepredvidljivosti. Čak je i situacija *stagediviga* koju Silke izvodi uz pomoć fizičke snage publike režirana: publika preuzima ulogu izvođača, ne zato jer želi, već zato jer im je tako rečeno. Nalog stvaranja kolektivnoga tijela nailazi na otpor jer preuzima svakodnevne obrasce u kojima nam je dana naredba za koju ne znamo želimo li je ispuniti. No, kazališna stvarnost ovdje iznosi pobjedu. Publika uočava poveznicu između prve dvije sekvence, kolektivnog tijela uprizorenog lutkama čiji um izvođačica uprizoruje svojim tijelom i kolektivnog tijela publike čiji je um umjetno stvoren molbom za pomoć izvođačici.

Iako suvremeni teatar kao jedan od svojih

DORA BUDOR & MAJA ČULE: KNOCKOFF

23. 9. u 20:00 u Kinu SC, ulaz besplatan.

O PERFORMANSU Knockoff žanr imitacija je holivudskih *blockbustera* koji se bore za dio enormno visokih *box-office* zarada, gdje film parazitski primjenjuje elemente koji se mogu pronaći u originalnim *blockbusterima* na manjoj perfekcionistačkoj skali: ograničen budžet, glumci s B-liste i loše izvedeni specijalni efekti. Krivotvorine i hibridi surealistički su svjesni simboličkih uvjeta ove igre 'zmiije i ljestava' koje igramo kao žitelji Zapadne demokracije. Za razliku od stvarnih proizvoda koji obećavaju *autentično* iskustvo materijalnog uspjeha, ovi

zamjenski dvojnici sudionici su u statusnoj obmani. Narativ šarolike izvedbe koja tematizira knockoff pratit će i motiv kapitalističkog robnog fetiša slogana *chopped and screwed* koji se pojavljuje kroz različite forme brendiranja, a cijelim će se izvedbenim sklopom problematizirati široko područje industrije zabave.

O DORI I MAJI D+M (D. Budor + M. Čule, HR) umjetnički je duo koji trenutačno radi i živi u New Yorku. Rad D+M izazov je za gledatelje i njihova očekivanja postavljena na sjecištu dviju sfera - tehnologije i svakodnevnog života, na što utječe i njihovo iskustvo u oglašavanju. U svojim najnovijim radovima duo redefinira uporabu tehnologije ili miješa postojeće formate interakcije, poput muzejskih audio-vodiča i turističkih Segway razgledavanja (Sp33dGuided Art Tours), tretmana vrućim kamenjem uz uporabu mobilne tehnologije (Mobile Phone Treatments), ili tele-

fonske ankete napravljene s galerijskim recepcionarima i DJ mixtape produkcija (Easy Listening: Worldwide Gallery Traxx 2012.). Duo D+M na listi je '100 umjetnika koje morate vidjeti u 2012' časopisa Modern Painters. Dorine i Majine stranice posjetite na: <http://www.doraandmaja.com/>

**POVEZIVATI VISOKO & NISKO,
SUVREMENO & NEKUL U
SUKOBLJUJUĆI, ISCRPLJUJUĆI I
UZBUĐLJIV SUŽIVOT NAŠ JE CILJ.**

Svi su pozvani! A tendencija da koristimo generičke i trivijalne izvore i reference dolazi iz same potrebe da vidimo zamršenu vrijednost hiperrealnog, ali i da precrtamo sjene iz špilje. O prostoru kazališta lako je postati ovisan, ali mi smo više zainteresirane za uporabu različitih i/ili namjerno pogrešnih sredstva komunikacije nego za sami umjetnički medij.

postulata iznosi pokušaj brisanja te nestabilne granice izvedbe i stvarnosti, elementi izvan-kazališnog, a to su u ovom slučaju verbalni dijelovi izvedbe, ne uspijevaju otići dalje od geste i monologa isforsiranog glumom i pokretom. Zato je teško i ostvariti kolektivno, homogeno tijelo publike: Silke Grabinger kao kazališni lik dana je u maniri metafore, pet puta zaredom, dok publika, pak, nije sklona promatrati sebe kao stilsku figuru. U kazalištu, *individua* je pojam koji se mnogo više veže uz pojedinca-gledatelja nego uz izvođača-glumca. Na potonjem je napustiti svoju izvan-izvedbenu stvarnost, dok se gledatelju preporuča da ne zaboravi kako sudjeluje u predstavi.

Tijelo je u fokusu predstave kao jedini zadani okvir kretanja i jedina poveznica izvedbenih odsječaka. Tijelo, njegova sprema i oprema višestruko su reprezentirani kao čvrsta točka mogućnosti čovjekova izraza - njime se manipulira i u plesnim sekvencama i u verbalnim dijelovima, u namjeri da se prenese kolektivno iskustvo.

No, radi se o tijelu žene kojim manipulira pet različitih koreografa, ne slučajno rodno podijeljenih prema izrazu koji se zadaje izvođačici. Prva i posljednja koreografija jesu plesne, a tijelo u njima govori kolektivnim jezikom, jezikom podsvijesti i uvjeta mogućnosti svakoga pokreta i nije mu dan predznak spola. U ostalim je sekvencama tijelo dano kao objekt promatranja, ispitivanja, a sam je ženski subjekt doveden do svojih krajnjih konzekvencija jer se promatra iz perspektive muškarca, bio on prepričani subjekt ili redatelj sekvence. Silke Grabinger se sjajno nosi sa zahtjevima suvremenoga svijeta u kojem *muškarac najbolje zna kako se žena treba ponašati*, no i njena je uloga već naučena i prepoznatljiva, te ona pristaje na obrasce otpora ili prilagodbe takvome svijetu: nema invencije. U plesnim sekvencama postaje nebitno tko je izvođač, kako izgleda i čime se bavi - tijelo je nositelj izvedbe, nebitno kojeg su spola posjednik tijela ili redatelj.

— Matija Mrakovčić

FOTKE S JUČERAŠNJIH DOGAĐANJA

GANZ NOVA NAJAVA ZA NAVEČER!

Ganz nova lista (Ganz new playlist) – DJWO DJ Night počinje u 23 sata u atriju Teatra & TD. Ulaz slobodan!

– Kultura promjene